

Čist izhaja od oktobra 1947
kot tednik — Od 1. januar-
ja 1958 kot poltednik — Od
1. januarja 1960 trikrat te-
densko, in sicer ob pone-
deljkih, sredo in sobotah

GLAS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

KRANJ — PONEDELJEK, 3. JUNIJA 1963 —
LETO XVI. — ŠT. 64 — CENA 10 DINARJEV

Ustanovitelji: občinski odbori SZDL Jesenice,
Kranj, Radovljica, Škofja Loka in Tržič —
Izdaja časopisno podjetje »Gorenjski tisk« —
Urejuje uredniški odbor — Glavni ured. Slavko
Beznik — Odgovorni urednik Gregor Kocijan

Ob dnevu krvo- dajavcev

Število krvodajavcev ni majhno. Več kot 10 odstotkov prebivalstva Gorenjske je vsaj enkrat darovalo kri. Samo lani jih je bilo 7.307 in so dali 2.413 litrov krvi za transfuzijsko postajo na Golniku in zavod v Ljubljani. Medtem ko smo prejšnja leta iskali krvodajavce predvsem v podjetjih, smo hoteli lani zajeti precej novih in smo zato akcijo pridobivanja krvodajavcev prenesli z uspehom na teren. Čeprav nam je plan določil, naj da kri 5,6 odstotka celotnega prebivalstva, kar je nekaj več, kakor je bilo republiško povprečje, smo ga za 5 odstotkov presegli. S tem smo se najlepše pripravili na letošnjo desetletnico prostovoljnega krvodajavstva.

Napredek zdravstva, bolj organizirana in ljudstvu bolj pristopna zdravstvena služba je po vojni terjala veliko, med drugim tudi več krvi. Plaćani krvodajavci niso mogli več zadovoljiti potreb. Socializem pa je prinesel tudi to novo miselnost: krvi se ne more plačevati. Darovana kri za bolnega ali ranjenega sočloveka ne more biti stvar trgovanja, temveč le humanizma, zavesti in časti. Zato že v letu 1948 poizkušamo pridobiti čimveč prostovoljnih krvodajavcev, ki pa jih tedaj še stimulira nakaznica za živila, kot se je dajala težakom. Ko pa so odpadle te nakaznice, je krvodajavstvo postalo res popolnoma prostovoljno, organizacijo zbiranja krvodajavcev pa je prevzel Rdeči križ leta 1953.

Kri pa je bilo potrebno vedno več, vedno več je potrebno tudi krvodajavcev in naloga pridobivanja ni več samo stvar Rdečega križa, temveč zahteva sodelovanja vseh družbenih organizacij. To sodelovanje združeno z zavestjo, da je vsaj enkrat dati kri dolžnost večkrat pa zasluga, je omogočilo izpolnitev lanskega plana. Čeprav je bilo veliko novih krvodajavcev, tudi prejšnji niso posebej izostali. Samo v kranjski občini bo letos prejelo 805 krvodajavcev srebrno, 15 pa zlato značko (srebrno za 5-kratno, zlato za 10-kratno dajanje krvi). Vsako leto je Rdeči križ razdelil značke ob dnevu krvodajavcev — 4. junija, letos pa bomo razdelili značke in se poštrenovalnim državljanom zahvalili ob priložnosti 100-letnice Rdečega križa, ki bo jeseni. Prav pa je, da se jih ob dnevu krvodajavcev vsaj spomnimo.

Nadaljevanje
na 2. strani 1

Srečanja z našimi kandidati

Ni recepta

»Se vedno so ponekod težnje, da bi dobili neke vrste tipске pravil-
nike za statute in jih prenesli v
svoja podjetja. Seveda je to po-
slovno zgrešeno, brez razumevanja
ne organizacije mora nastati in se
izoblikovati na osnovi razmer in
potreb določenega kolektiva. In
komisija v podjetju ni zato, da bi
sama sestavljala te dokumente,
zakaj pristojnosti mora kolektiv,
koordinirati težnje kolektiva in
jih oblikovati v statut.«

Kandidat za republiški zbor skupščine SRS v radovljiški občini iz svoje prakse v pisarni republiške gospodarske zbornice in tudi ljiške občine, kjer je bil še pred kratkim prav v zvezi s temi stvarmi. Dva kolektiva: Veriga in Lescah in LIP Bled sta zasnovala prve pravne kolektive. Tudi v tovarni Sava v Kranju so vzorno začeli s tem delom. V večini primerov pa je stvar na preozkem tiru in ne odraža potreb in specifičnosti kaj in si veliko obetajo od ne-
pravih predpisov, ki so v pri-
stvari pripravljajo temeljito in
vršno in hitro. Sifrer, da je dosedanja trenutna delo v zvezi s statuti v ozadje, toda v nadaljnjem delu bodo potrebna nova posvetovanja, izmenjava izkušenj, konkretna po-
moč itd., a nikakor ne s tipizir-

Predsednik Tito s soprogo Jovanko in drugimi spremljevalci minuli petek na Vitrancu. Foto: Leon Jere

Občinski politični aktiv o volilni dejavnosti v radovljiški občini

Dobra izkušnja in pouk

RADOVLJICA — Politični aktiv radovljiške komunne je pretekli teden obravnaval rezultate volitev. Posebej pa so razpravljali o uspehih volitev tudi na sektorskih posvetih s sekretarji osnovnih organizacij ZK v Radovljici, na zadnji seji so obravnavali to Bledu in v Bohinjski Bistrici. Na vprašanje tudi pri občinskem sindikalnem svetu v Radovljici.

Razprava v političnih organizacijah so se omejevale na celotno volilno dejavnost, ki se je začela že s pogovori in zbori volivcev, največ pa so občinski politični organi razpravljali o poteku in o rezultatih volitev. Pri tem so ugotovili, kakšni so bili uspehi, pa

tudi pomanjkljivosti, ki so se pojavile pri tej veliki akciji. Seveda pa dejstvo, da je predvolilna dejavnost močno razgibala naše delovne ljudi v podjetjih kakor

S seje skupščine komunalne skupnosti socialnega zavarovanja Jesenice

Vključevanje invalidov v proizvodnjo

JESENICE — Na zadnjem zasedanju skupščine komunalne skupnosti socialnega zavarovanja Jesenice in radovljiške občine so med drugim obravnavali tudi poročilo skupščinskega odbora za rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov.

Poročilo prikazuje problematiko tega vprašanja in opozarja posebno delovne kolektive, naj temu vprašanju v prihodnje posvetijo več pozornosti, zlasti kar se tiče rehabilitacije invalidnih oseb in nadaljnega vključevanja v proizvodnjo.

Iz podatkov je razvidno, da število invalidov narašča, delovnih mest za te ljudi pa je v delovnih organizacijah čedalje manj. Koncem aprila letos je bilo na območju komunalne skupnosti 1843 delovnih invalidov, in sicer v radovljiški komuni 1002, v jeseniški pa 841, samo v letošnjem letu pa je invalidna komisija ocenila že 213

Skrb za delovnega človeka in različni prijem

Kaj pa dopust?

Ponekod 10.000 dinarjev, drugje niti pare — Nekdanje dobro se spremeni v zlo — Morje, planine, dom in naš žep — Kdaj bomo delali tisto, kar znamo?

Obiskali smo jeseniško Železarno, »Savo« v Kranju, Verigo, Sukno Zapuže, Iskro in druge kolektive in se pomenili o dopustih delavcev. Prav tako smo se o tem pomenili na občinskem sindikalnem svetu v Škofji Loki in v Kranju.

V nekaterih podjetjih že prevladujejo tendence, da regresiranje in druge oblike pomoči za dopuste ne bi smeli gledati in ocenjevati skozi prizmo »podpore« in potreb, marveč le skozi ekonomske pokazatelje — skozi proizvodnjo.

Kakor je ves naš sistem nagrajevanja še nepopoln, prav tako je v podobnih prehodnih težavah tudi vsa današnja praksa okrog dopustov. — Zelo močni so še ostanki stare oblike, da podjetje daje precej denarja za svoj po-
čitniški dom, niso pa še razvite druge oblike pomoči za dopuste. Ob takih primerih je navadno le ozek krog kolektiva deležen teh

ugodnosti, čeprav gre na račun celotnega kolektiva. To pa polagoma izrojava prvotni namen teh domov. Namesto da bi ti domovi služili kolektivu za fizično in duševno krepitev, pa postajajo za večino kolektiva pravo breme z vse večjimi in večjimi izdatki.

Zaradi velikih izdatkov v temene in tudi zato, ker problem dopustov zanima vsakega našega človeka, so o tem v zadnjem času mnogo razpravljali po kolektivih, delali ankete in podobno. Tako je bilo na Jesenicah, v Savi, v Sukno Zapuže in drugod.

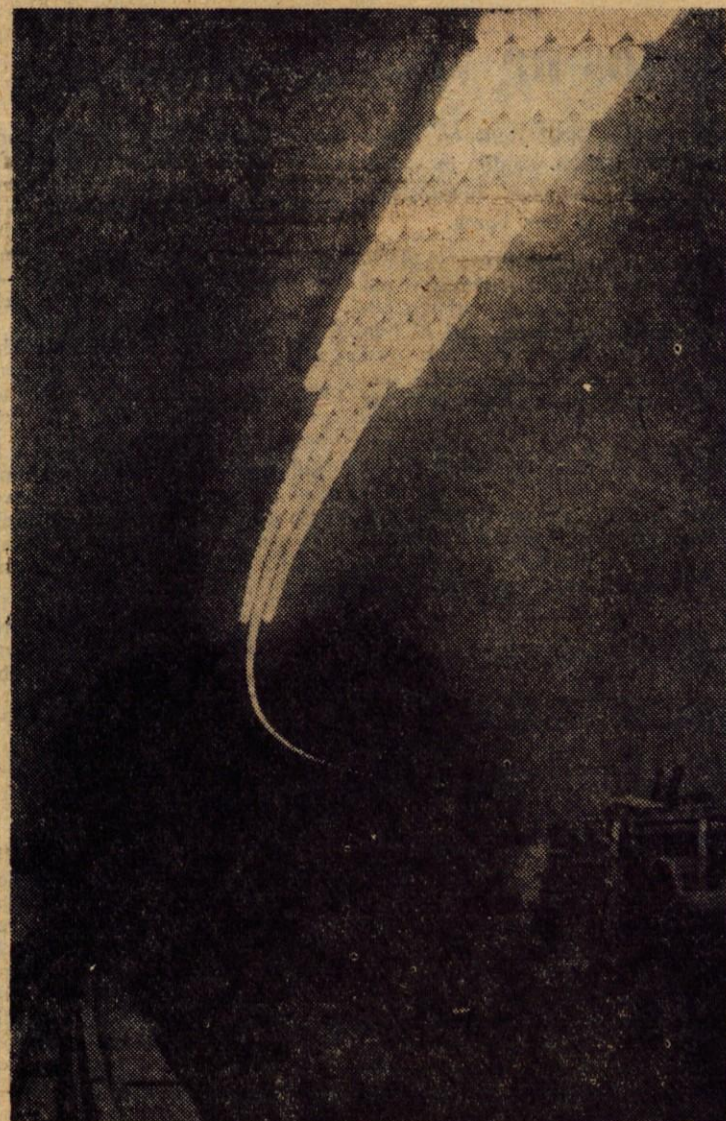
Veliko zborovanje

Predvolilno življenje pred volitvami v republiko in zvezno skupščino je zadnje dni po vsej domovini nadvse razgibano. Razgovori s kandidati in zborovanja so pogosti tudi na Gorenjskem. Prav gotovo pa bo največje predvolilno zborovanje prihodnji petek (7. junija) ob 17. uri v Ljubljani. Takrat bo na Trgu revolucije govoril podpredsednik ZIS tovariš Edvard Kardelj.

krog »svoji« domov, se je v nekaterih kolektivih uveljavila in tudi razširila težnja za »dopustu po želji« (Železarna). Se pravi, regres naj dobi delavec (ne več, dom) namensko, če je res »smotno« (Sava) izbral dopust. Ob tem pa so nastale tudi določene težave pri evidenci. Delavci se vračajo v podjetje z raz različnejšimi potrdili in dokazili, ki so čisto sporna in celo sumljive vrednosti. Da bi se izognili tem »sitnostim«, so ponekod šli še dlje in se odločili za »vsem enako« (Iskra), ne glede na to, kje in kako posameznik preživi dopust. Od ozke skrajnosti »svoji« domov« je tako oblika regresiranja šla v drugo skrajnost — na navadno povišanje osebnega dohodka. Ponekod pa so to širino zožili na tisti krog delavcev, ki gre na resnični oddih izven svojega bivališča.

Drugo, kar je sporno, pa je, ali naj ta regres na roko delimo po socialnih merilih, vsem enako ali po nekaterih ekonomskih merilih. Stališča so si zelo različna. Ponekod se uveljavlja misel, naj bi regres kolektiva šel celo naprej

Nadaljevanje
na 2. strani 4

Notranjost ljubljanskega predora. Novi nadvse pomemben komunikacijski objekt za mednarodni tranzitni promet je na jugoslovanski strani v glavnem dograjen in pripravljen za promet. Zadnja električno instalacijska dela so pri kraju. Brž ko bodo z deli končali tudi naši severni sosedje, bo predor lahko izročen prometu. Predor pa bo dobil pravo veljavo šele, ko bo zgrajena tudi nova ljubljanska cesta. Pripravljalna dela za gradnjo te ceste bodo kmalu zaključena in po dosedanjih predvidevanjih bo nova cesta na Ljubelj oziroma do ljubljanskega predora dograjena še letos

Obrazi in pojavi ● Obrazi in pojavi ● Obrazi in pojavi ● Obrazi in pojavi ● Obrazi in pojavi ● Obrazi in pojavi ●

Petnajstletni Jožko je bil videti ondan še večji, ko je prišel domov z novicami o končanem osmem razredu. Ponosno je spustil težko torbo s knjigami na mizo in se z zadoščenjem ugrl na divan. Kmalu nato pa se je njegova dobra volja skalila in v hiši Rezjanovih (imena so tu spremenjena) je nastal pravi prepri.

»Si se torej odločil, da greš naprej in študiraš, da se vpišeš v gimnazijo, kot se spodobi?« je začela njegova mati s ponosom.

»Ne! Sem že zadnjič in dosti-krat prej povedal. Se nimam kaj odločati,« je dejal Jožko tako odločno kot pravi možak. »Naveličal sem se teh šol. V industrijo, na delo grem, v kako strokovno šolo se bom vpisal. Povedal sem že v šoli, ko so vprašali. To me veseli. Tudi

»Taka sramota!«

Toni in Zvonko, ki sta lani šla v industrijsko šolo, se imata lepo.«

Gospa Rezjanova (tako jo vsi poznajo in kličejo) je skorajda omahnila. Šele čez čas je zajela sapo in vzkliznila:

»A tako! Tako sramoto boš delal naši hiši! Kaj takega nisem pričakovala. Kaj bi dejal moj raniki oče, če bi te slišal, kaj bo dejal stric v Zagrebu, kaj vse bo reklo sorodstvo. Iz te hiše so šli znani zdravniki, patri, učitelji — sami učeni ljudje. In ti zdaj! Oh, oh!« je jadrkovala.

Jožko je zaman trdil, da ga učenje ne veseli, da hoče čimprej na delo, da želi biti električar, mehanik ali kaj takega.

Ko se je vrnil iz službe Rezjan, se je vznemirjenje nadaljevalo. On se je sicer previdno in obzirno, ven-

dar pa zelo jasno izrekel za sinovo odločitev. Miril je duhove, češ da je dandanes spoštovano vsako delo, da tradicijo »učenih hiš« ni moč nadaljevati šablonsko, da je treba upoštevati tudi osebnost in nagnjenje 15-letnega fanta, da ni moč zmeraj z inštruktorji vsiljevati otroku angleščine, če se mu to upira itd.

Nič ni pomagalo. Naslednji dan je bila gospa Rezjanova na vse zgo-daj v šoli.

»Ne dovolim, da bi odstopil od študija. Mora naprej v gimnazijo in univerzo, ne sme blatiti naše hiše! Zakaj sploh to otroka sprašujete?«

Tako se je hudovala gospa Rezjanova in Jožko je sedaj ves zbežan na sredini med svojim hotenjem in »omadeževanim« ponosom rodbine.

K. M.

SAVO SIFRER

Hotel na Smarjetni gori je v glavnem dograjen. Velika škoda bo, ker bo, kot kaže, ta težko pričakovani objekt na priljubljeno izletniško točko na Kranjem letos spet nelzkoriščen. Manjka mu le še nekaj notranjih uredjevalnih del, pa bi bil pripravljen za sprejem gostov.

mali oglasi • mali oglasi

prodam

Prodaj kravo, dobro mlekarico. — Naslov v oglasnem odd. 2014
Prodaj komat za vola. — Podbrezje 71 2015

Podjetje Steklarstvo Kranj prodaja naslednja osnovna sredstva: možo kolo EXTRA in ročni voziček. 2067

ostalo

AMD Senčur obvešča, da se prične v torek, 4. junija, ob 17. uri tečaj za voznike mopedov v društvenih prostorih v Senčurju. Naslednji tečaj bo šele v septembru. 2049

objave

Veletrogovina »ZIVILA« Kranj, Tišov trg 5 sprejme v začasno zaposlitev (honorarno) 2 DELAVCA za pomožna dela v trgovini na Zlatem polju in Strazišču
PRODAJAVKO MLEČNEGA SLADOLEDA v kiosku na avtobusni postaji Kranj.

GLASBENA SOLA V KRANJU. Trubarjev trg 3, RAZPISUJE za prihodnje šolsko leto
VPIS DIJAKOV na oddelke za godala, pihalstvo, klavir, solopetje, kitaro in klavirsko harmoniko. Sprejemni izpiti so v dneh 12., 13. in 14. junija. Vpis je mogoč vsak dan med uradnimi urami do vključenih terminov sprejemnih izpitov. Podrobnejše informacije so razvidne iz objave na šolski oglasni deski.

RAZPIS

Avto-moto društvo Kranj razpisuje prosto delovno mesto

AMINDISTRATORJA-KE Nastoj službe 1. julija. Plača po pravilniku. Pismene prošnje sprejema pisarna AMD Kranj, Koroška cesta 6.

tržni pregled

V KRANJU
Surovo maslo 800 do 900 din, skuta 150 din, solata 120 do 180 dinarjev, fižol 200 do 220 din, krompir 20 do 30 din, špinat 150 din, kisa repa 70 do 80 din, čebula 80 do 100 din, suhe slive 140 do 150 din, češnje 120 do 160 din, jabolka 180 din — za kg; česen

Upravni odbor ZAVODA — INVALIDSKE DELAVNICE Kranj je sklenil odprodati naslednja osnovna sredstva

MOPED COLIBRI po knjižni vrednosti 65.000 din
2 OMARICI, GOSPODINJ. SIVALNI STROJ po 10.000 din

Pri nakupu imajo prednost obrati s sredstvi družbene lastnine pred privatniki.

Interesenti naj se javijo pri upravi zavoda, Pot na kolodvor-2, splošni sektor.

20 do 40 din glavca; berivka 40 do 60 din za merico; peteršilj in zelena 20 din za šopek; ajdova moka 120 din, koruzna moka 60 do 70 din, ješprenček 120 din, kaša 140 din za liter; jajca 30 do 32 din, piščanci 450 do 700 din, kokoši 700 do 1000 din.

Gibanje prebivavstva

V KRANJU

Poročili so se: Anton Beznik, delavec in Ana Novak, delavka; Janez Stefe, soboslikar in Ivanka Turk, kuharica; Franc Janc, posestnik in Ljudmila Perčič, kmečka delavka; Janez Pečnik, tapetnik in Marjeta Osojnik, finomehanik; Janez Kunej, delavec in Ivana Zorman, mesar; Jakob Šinik, gozdarski tehnik in Ivanka Omejec, natakarica; Bogomir Hudovernik, mizar in Ana Resnik, delavka; Jožef Mikuš, uslužbenec in Jožefa Podkrižnik, kuharica; Andrej Jenko, graver in Romana Basaj, uslužbenka; Albin Juvan, delavec in Ivanka Cegnar, trgovska pomočnica; Ciril Bohinc, gozdni delavec in Frančiška Sivavec, delavka; Alojzij Bračeska, kontrolor in Frančiška Čebulj, uslužbenec; Franc Rogelj, gozdni delavec in Angela Dolšinc, kuharska pomočnica; Franc Levičnik, mizar in Manca Vreček, kmečka delavka; Dimitrij Kramp, rezkavec in Marija Udovč, nameščenka; Peter Naglič, mizar in Marija Markun, delavka; Miroslav Pelko, strojni ključavničar in Cecilija Kepic, delavka; Dragutin Malič, mizar in Marija Krašovec, delavka.

Rodile so: Ana Šenk — dečka; Ljubka Kremenovič — dečka; Ljudmila Šilar — dečka in deklko; Marija Oblak — dečka; Ana Božič — deklko; Stefanija Vodan — dečka; Ivana Stremfelj — deklko; Rozalija Brezar — deklko; Elizabeta Vilfan — deklko; Ana Krivec — dečka; Alojzija Nečimer — deklko; Katarina Omejc — deklko; Alojzija Zevnik — dečka; Marija Bohinc — dečka; Suzana Peternejl — dečka; Angela Tršan — dečka; Ivana Jagodič — dečka; Marija Kolar — deklko; Franca Kavčič — dečka; Božidara Kavčič — dečka; Marija Bašelj — dečka; Marija Pretnar — dečka (dvojčka); Bronislava Pirc — dečka; Marija Vetrnik — dečka; Angela Burgar — dečka; Frančiška Koblar — deklko; Antonija Vrtač — deklko; Suzana Perko — deklko; Ivana Mavec — deklko; Marija Lamprecht — dečka.

V TRZICU

Umrli je: Franc Zupan, osebni upokojenec.

Poročili so se: Boris Roblek, uslužbenec in Ivana Jazbec, uslužbenka; Franc Košnjek, mizar in Ida Meglič, uslužbenka.

NESREČE

AVTOMOBILIST PODRL KOLESARJA

V petek dopoldne je v vasi Gobočci, pri odcepu ceste na Podnart podrl osebni avtomobil S-27-161, ki ga je vozil avstrijski državljani Otto Steiner, podrl kolesarja Franca Ogorevca. Osebni avtomobil je vozil proti Kranju. V trenutku, ko je prehitel Ogorevca, ki je ob sebi vodil kolo, je tega zaradi vinjenosti zaneslo pred osebni avtomobil. Voznik osebnega avtomobila zaradi prekratke razdalje nesreče ni mogel preprečiti. Hudo poškodovanega kolesarja so prepeljali v kranjsko bolnišnico.

TRCENJE AVTOBUSA IN TOVORNIJAKA

Na cesti pred tovarno »Sava« v Kranju je v petek ob 14.25 trčil avtomobil KR 18-64 (voznik Franc Jakopič) v tovorni avtomobil KR 41-37, ki ga je upravljal Janez Plešar. Le-ta je vozil od Koroške ceste proti tovarni in pred križiščem ustavil; v tem pa je pripeljal od avtobusne postaje avtomobil in trčil v tovarnjaka. Škoda na obeh vozilih je minimalna: okrog 18.000 dinarjev.

OTROK POD AVTOMOBILSKIMI KOLES

V petek ob 18.30 je Peter Peternejl vozil po cesti II. reda z osebnim avtomobilom KR 5 406 iz Skofje. Loke proti Železnikom. V Stari Loki pred hišno številko 32 pa je nenadoma pritekel čez cesto 2-letni Janko Langerholc. Zaradi prekratke razdalje Peternejl ni mogel vozila ustaviti pravočasno in se izogniti nesreči. Otroka so s težjimi telesnimi poškodbami prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

KOVINAR, tovarna tekstilnih strojev

Savska cesta 22

RAZPISUJE

javno razprodajo naslednjih osnovnih sredstev:

1. VARILNI TRANSFORMATOR ELIN-SCHARCH
2. ELEKTROMOTOR ŠKODOVI ZAVODI
3. 9 RAZNIH PRIMOŽEV
4. NAKOVALO KOVAŠKO
5. INSTALATERSKO DELOVNO MIZO
6. MOŠKO KOLO

Interesenti si navedena osnovna sredstva lahko ogledajo od 5. junija 1963. dalje vsak dan od 10. do 14. ure.

Razprodaja bo 10. junija 1963 ob 10. uri v prostorih podjetja.

POŽAR ZARADI STRELE — V soboto ob 13.50 je FRANC PAGON iz Strazišča telefonično sporočil na 03: »Strela je treščila v gospodarsko poslopje v Strazišču, v bližini ambulante. Goril« Stirijski gasilski avtomobil zavoda za požarno varnost, reševalno in tehnično službo Kranj so takoj odbrzeli na kraj požara. Na kraj požara so prihiteli tudi gasilci PGD Strazišče in industrijskega PGD »Iskra« in skupaj s poklicnimi gasilci v pol ure zadušili požar, ki ga je povzročila strela, ko je udarila v skedenj na Straziški ulici 40. Skedenj je bil last Albine Logar, poročene Ferjan, ki živi v ZDA.

Blejski taborniki so delavni

Lansko leto je odred »Jezerski biseri« na Bledu organiziral v počastitev desetletnice obstoja taborniške organizacije I. taborniški festival, ki jim je kljub začetnim težavam kar dobro uspel. Prireditelji festivala so sklenili, da bi to vsletaborniško prireditve prirejali vsako leto, in to v večjem obsegu in kvalitetnejši organizaciji.

S tem predlogom so se strinjali tudi predstavniki raznih političnih in družbenih organizacij.

Tečaj za najmlajše fotoamaterje

Kranj — Letošnja uspešna pionirska razstava umetniške fotografije, ki je bila v okviru IV. zleta ljudske tehnike Gorenjske, posebno pa še uspeh učencev — fotoamaterjev osemletke »Lucija na Sejkah« iz Strazišča, ki so na tej razstavi osvojili prvo mesto, je vzbudila veliko zanimanje za fotografijo tudi med učenci osemletke »Franceta Prešerna«.

Pred kratkim so sklenili, da bodo organizirali fotoamaterski tečaj, za katerega se je kmalu prijavilo 17 tečajnikov iz 5., 6. in 7. razreda. V minulih dneh so že pričeli s tečajem pod vodstvom strokovnjaka fotoamaterskega kluba iz Kranja Alojza Ziberta. — R.

Lep uspeh mladih šahistov

Skofja Loka — Gorenjski šahisti iz osnovnih šol so letos pokazali znaten napredek. Na okrajnem prvenstvu v Ljubljani so se kar tri šole z gorenjskega območja uvrstile v republiško tekmovanje.

Na republičkem šahovskem prvenstvu, ki je bilo prejšnje nedelje, so sodelovali z Gorenjske mlajši pionirji z osnovne šole Trata in mladinci z osemletke iz Bohinjske Bele. Prvenstva pa se niso udeležili starejši pionirji iz osnovne šole Lipnica, ki bi po igri, kot so jo pokazali na okrajnem in sektorskem prvenstvu, dosegli eno boljše mesto tudi na republičkem tekmovanju.

Po izenačenih in naporni triturni borbi za šahovnicami so na republičkem prvenstvu v hudi konkurenci dosegli med mlajšimi pionirji prvo mesto učenci osnovne šole Trata. Za ta velik uspeh so kot nagrado razen knjig in šahov prejel še prehodni pokal. Mladinci iz Bohinjske Bele pa so zasedli častno četrto mesto. V. R.

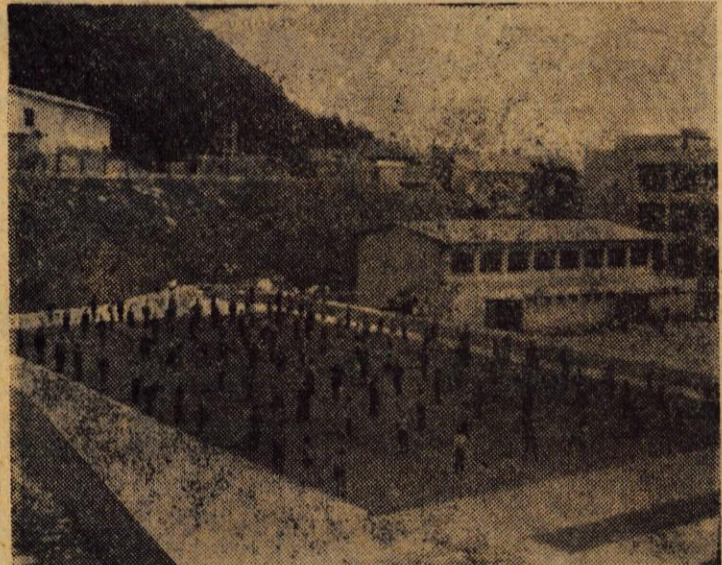
Dvoboj v Zalogu

Mladinski aktiv v Zalogu pri Cerkljah je v osnovni šoli organiziral namiznoteniški dvboj med Zalagom in Lahovčani. Za vsako ekipo so nastopili trije tekmovalci, ki so igrali vsak z vsakim. Zmagali so Lahovčani z rezultatom 7:2. Med posamezniki je bil najboljši Hašaj (Lahovč), ki ni izgubil nobenega seta. Rezultati — Bohinc: Hašaj 0:2, Janežič: Lipar 1:2, Polajnar: Škrjanc 0:2, Bohinc: Lipar 2:1, Janežič: Škrjanc 1:2, Polajnar: Hašaj 0:2, Bohinc: Škrjanc 1:2, Polajnar: Lipar 2:0, Janežič: Hašaj 0:2; prvoimenovani so tekmovalci Zaloga. — M. Kuralt

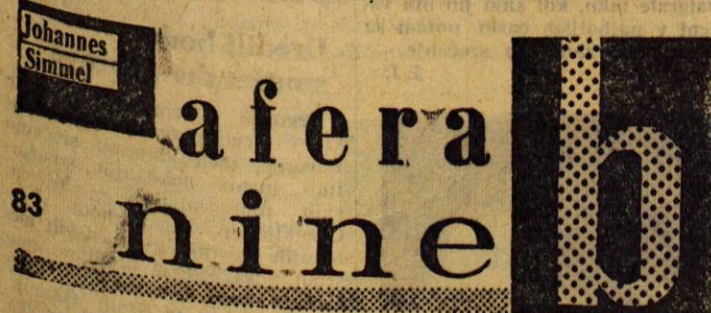
Uspeh tečaj za šoferje — amaterje

AMD Senčur je priredil enomesečni tečaj za šoferje-amaterje A in B kategorije. Udeležilo se ga je 22 tečajnikov, ki so vsi opravili izpite s prav dobrim uspehom. — J. N.

GLAS v vsako hišo

SVEČANA OTVORITEV NOVEGA ŠPORTNEGA IGRIŠČA — Novodograjeno letno športno igrišče osnovnih šol »Tone Čufar« in »Prežihov Voranc« na Jesenicah je včeraj popoldne s svečano akademijo začelo služiti svojemu namenu. Mimogrede bi omenili, da je veljalo okrog 10 milijonov dinarjev. Program svečane akademije je bil slla pester, saj je obsegal 10 točk; vse vaje pa je spremljala godba na pihala jeseniške Svobode, katere dirigent Remigij Noč je sam pripravil glasbeno spremljavo. — P. U.

Brummer se je zbral. Izročil ji je rdeče vrtnice in vprašal, če je Nina dobro potovala. »Odlično,« je odgovorila. »Dober dan, gospod Holden.« Globoko sem se priklonil z voziško čepico v roki: »Dober dan, milostljiva gospa. Zelo me veseli, da ste spet pri nas.« »Tudi mene veseli, gospod Holden.« Njene oči, njene oči. »Ceprav sem zelo huda, da me niste nikdar poklicali po telefonu in mi povedali, da je z mojimi možem nekaj narobe.« »Strogo sem mu prepovedal,« je malce zasoplo pojasnil Brummer. »Navzlic temu, to bi bila vaša dolžnost,« je resno rekla Nina. Njene oči. Njene oči. Zdalj sva odkrito zrla drug v drugega, videl pred seboj takšno, kakršno sem videl tisto popoldne pred jih na hrbitu, tako da bi Brummer ne opazil drhtenja. Gledala sva se. Postalno mi je vroče. Zajel sem sapo, ko sem se zavedel, kaj počnem, Nina in jaz: ljubila sva se s pogledi. Tedaj sem zaslišal Brummerjev vzdih. Zamajal se je. Planil sem, vendar je odkimal: »Saj ni... nič...« Z nečloveško močjo se posinele. »...le... malo... vrtoglavo...« Spaseno se je nasmejal. »Razburjenje... in veselje, pojdite... pojdite po prtiljajo, Holden, odšla bova naprej do avtomobila.« »Da, gospod Brummer,« sem rekel. Potem sem Nino poslednjič

poljubil z očmi. Odšel sem h garderobi, vzel kovčke in torbe in odnesel vse skupaj do kadilca, ki je stal pred letališčnim poslopjem v snegu. Svetloba je ugašala in dan se je mračil. V zraku je vonjalo po novem snegu. Med vožnjo je Brummer pripovedoval Nini o svoji nameri, da bi v treh dneh odpotoval v Baden-Baden. Zdaj jo je ves čas pozorno opazoval in tako se z Nino nisva mogla ljubiti v povratnem zrcalu.

»Lahko opraviš v treh dneh?« jo je vprašal. »Zanesljivo,« mu je odgovorila in tudi tedaj, ko sem slišal njen glas, se je zdelo, ko da se ljubiva. Tako je bilo, ker se dolgo nisva videla in ker sva hrepelala drug po drugem. Zato je bilo z njim glasom kot s pogledi. Ko sem Nino pomagal pri izstopanju, me je spreletelo kot električni udarec in videl sem, da je bilo z njo enako, kajti zagoreli obraz ji je nenadoma zardeč. Prikazal se je ošabni služabnik in mi pomagal pri iztovarjanju prtljage in skupaj sva odnesla kovčke v hišo, za Nino, ki je tik pred menoj šla po stopnicah in se lahko pozibavala v bokih. To je bilo poslednje, kar sem videl na Nini, preden smo se odpeljali v Baden-Baden. Brummer se tri dni ni ganil od Nine. Takoj po vrnitvi z letališča je moral spet v posteljo in zahteval je, da mora biti Nina nenehno pri njem. Zelo je bil slab in tako mi ni bilo v napoto, da je bila ves čas pri njem. V teh treh dneh se nisem slabo počutil, kajti odslej bi se moralo vse naglo odvijati.

Popoldne pred našim odhodom sem vzel iz svojega kovčka v garderobi železniške postaje belo palico za slepce in temne naočnike in se znova odpeljal k »Ustanovi Juliusa Marie Brummerja za slepce in očesno bolne«.

Prehudo namazana Grete Licht z zajčjo ustnico in izzivalnim modrčkom me je veselo pozdravila: »Dolgo niste bili tukaj, gospod...«

»Zorn,« sem rekel in s palico tipal bližje k njej, po umazani pisarni, med pletenimi košarami, predpražniki in voskom. »...Zorn, kajpada, dobro se spominjam priimka. Kje ste bili tako dolgo? Potem niste več prišli!«

»Odpotovati sem moral,« sem odgovoril, »in potem sem bil bolan.«

Segla je po moji dlani, si jo prižela k prsim kot nekoč in se nasmešnila. Tudi zajčja ustnica se ji je povešala kot tedaj.

»Nameravate spet vaditi?«

»Prav rad, da.«

Tako me je Grete Licht odpeljala v sosednjo sobo, kjer je smrdelo po razkužilih in kjer so delali slepci. Vezli so, izdelovali ponjave ali predpražnike in pri oknu je petorica pisala na starih pisalnih strojih. Z odprtimi usti so strmeli v strop.

Potem ko je Grete Licht odšla, sem v stari pisalni stroj nastavil polo papirja. Pisalni stroj, tako sem vedel, je bil tako star, da celo strokovnjaki niso mogli ugotoviti po črkah kaj značilnega. Napisal sem pismo: »Moje opozorilo niste upoštevali. Poskrbeli ste, da je majhno dekletce postalo žrtev gnusnega zločina. Za poskušnjo sem vašega voznika Holdena opetnajstkrat za denar. Nikogar ni naznanil — očitno pod vašim pritiskom. To pomeni, da skušate preprečiti, da bi me kdo naznanil, pač iz bojazni, da bi to lahko vplivalo na potek preiskave proti vam. Toda vedite, da ne bo več nikakršne preiskave, gospod Brummer. Odpeljati se nameravate v Baden-Baden. In v Baden-Baden boste umrli.«

V Baden-Baden vas bom umoril. Toda v kaznilnico bo namesto mene odšel vaš voznik. Vaš voznik, ne jaz. Kajti midva se ne poznavata in jaz sploh nimam razloga, da bi vas umoril. Počenjam le to, kar zahtevajo moji delodajavci. Vaš voznik pa vas pozna. Več kot en razlog ima, da bi vas umoril. To bo ugotovilo sleherno sodišče. Vašega voznika mi je žal, vendar poteka dogodek, ne morem več spremeniti. Vsa reč je že predaleč dozorela. V Baden-Badenu pričakujte torej svojo smrt.«

Potem sem vzel polo iz pisalnega stroja, vtaknil vanj ceneno kuverto, napisal nanjo ime Juliusa Brummerja in naslov hotela, v katerem bo v Baden-Baden.

Pismo sem mkasneje oddal na glavni železniški postaji. Potem sem spravil naočnike in palico za slepce v svoj kovček in se odpeljal domov. Vse je bilo pripravljeno za poslednji prizor drame, sem pomislil. In tudi poslednjič se je zgodilo vse drugače... ulice se bile zapuščene. Le malokje je bilo videti avtomobile. Vozil

V Baden-Baden je bilo zelo tiho. Mnogi hoteli so bili zaprti, sem po Lichtenstalskem drevoredu, mimo igralnice, ob Oosflussu. Tukaj, v dolini, je bilo topleje kot v Düsseldorfu in tudi snega je bilo manj. Kazalo je, da bo tod spodaj kmalu pomlad.

